רפי כן בחיבה מופגנת מחבק ח"כ עקיבא נוף את אשתו, מירה, כתבת מעריב, שנישאה לו אחרי שהתגרשה מבעלה היהודי־אמריקאי וחזרה ארצה, בהביאה עימה רכוש רב. חלק מהרכוש הושקע בדירת פאר, בשדרות בן־ציון בתל־אביב.

מילחמה במיטבח

בעלי יורד מהקומה העליונה (במדרגות הפנימיות) עם תיק שחור, עשוי ניילון, שהיה עמוס חפצים. חששתי שבתיק ישנם חפצים השייכים לי, ושהוא מתכוון להוציאם מהדירה. לכן אמרתי לו שאני רוצה לבדוק את תוכן התיק.

„הוא אכל עד שעה 20.15. הוא מנע ממני להסתכל במה שיש בתיק, וטען שיש בתיק חומר מישפטי הקשור בהליכים בינינו. אמרתי לו שאני לא אגע במיסמכים, אלא שברצוני להיווכח שאין בתיק חפצים שלי, שאסור לו להוציאם. הוא טען שבתיק הוכחות נגדי, ושהוא אינו מוכן לתת לי להסתכל בתיק.

„בינתיים נאבקנו על אחזקת התיק. הבטחתי לו שאני רק אציץ בתיק. אז הוא טען: 'זה דברים שאת גנבת ממני'.

„בשלב מסויים השתלטתי על התיק והחזקתי אותו בין ירכי. אז הוא נתן לי אגרוף בשיניים וכופף את זרועי לאחור, נתן לי אגרוף בראש ובלחיים (מצביעה על השפה התחתונה, ובה סימן־דם קרוש). אז תפס במרפקים שלי ודפק אותם בארון הסמוך, ושוב כופף לי את הזרוע לאחור."

„הקלטתי את כל הסצנה"

לדברי המתלוננת, היו מעשים אלימים אלה של הח"כ המזוקן מלווים בהתנהגות מוזרה עוד יותר, שאת פישרה הבינה רק לאחר מכן.

„התחלתי לצעוק. אמרתי לו: 'אל תריבץ לי!' והוא ענה: 'מי מרביץ לך?' כל האירועים האלה התרחשו במיטבח.

„הוא המשיך להכות אותי ואמר לי: 'הפסיקי להכות אותי!' בשלב מסויים צעק: 'הפסיקי לנשוך אותי!'

„הוא הצליח לחטוף את התיק בכוח וברח לעבר הדלת, ואני אחריו.

„במדרגות שוב ניסיתי להשיג את התיק. אחזתי בתיק, והוא המשיך למשוך את התיק, וכימעט נפלתי מן המדרגות, מעבר למעקה. הייתי אז בקומה הרביעית, עוד לפני המדרגות ממש.

„תוך כדי כך הוא שרט אותי (מצביעה על שריטה ביד ימין, וכן ביד שמאל, שריטות באורך של סנטימטר אחד עד שניים, בערך). כמו כן הוא נתן לי בעיטה ברגל.

„הוא המשיך לרוץ והגיע לחצי הקומה שבין הקומה הרביעית והשלישית. אז שלף מתוך תיק הפלסטיק רשם־קול שחור, ש־אינני שייך לי, אינני יודעת למי הוא שייך, ואמר לי תוך כדי אחזקת הרשם־קול: 'את יודעת מה זה היה? אני הקלטתי את כל הסצינה, שתקפת אותי!'

„הוא המשיך לרוץ למטה, ואני אחריו, כי ראיתי שיש בתיק דברים נוספים."

לדברי אשת־הח"כ, לא נסתיימה הסצינה בתוך הבית. גם לעוברים־ושבים ברחוב ניתן לחזות בה.

„ברחוב הוא עבר את השדרה, עד אמצע השדרה. שם עמד איש גבוה ומרושקף, ושאל מה קרה. בעלי ענה לו: 'אתה ראית, אני הקלטתי איך שאשתי תקפה אותי,' והראה לאיש את הטייפ.

„האיש זיהה אותו ואמר לו: 'אתה חבר־הכנסת עקיבא נוף?'

„בעלי ענה לו 'כן', והאיש ענה: 'תסלח לי, אבל זו התנהגות בלתי־נאותה לחבר־כנסת.'

„ברצוני להוסיף שאני פחדתי לצאת לירושלים להורי, מאחר שבחדר־השינה שלי נמצאים כלי־כסף יקרים, ולמרות שהתקנתי מנעול, אני חוששת שבעלי יפרוץ אותו, מאחר שבליל־הסדר הוא פרץ מנעול קודם, שהיה מותקן בחדר־השינה שלי, ולקח 71 ספרים, ועל כך כבר התלוננתי במישטרה.

„היום גיליתי שהוא הוציא מחדר־השינה שלי, כנראה באותו ליל־הסדר, מיזוודה ובתוכה תכשיטים. הסיבה שלא הבחנתי בהעלם התכשיטים עוד בליל־הסדר היא שהם היו מתוך מגירות של בגדים. שם החבאתי את התכשיטים בקופסות, ולא ניגשתי לבדוק אותם אלא היום.

„התכשיטים החסרים הם: סיכה מצופה זהב, ובה אבני־חן בקוטר של חמישה ס"מ בערך; סיכת אמאייל מצופה זהב, ובתוכה אבן ירוקה; שני עגילים, ועליהם אבני־חן; מדליון זהב.

„שווי התכשיטים הללו כ־400 דולר."

המישטרה הפנתה את המתלוננת לרופא, כדי שיבדוק אותה לצרכים מישפטיים.

ד"ר דורון קורצ'ק קבע עוד באותו ערב שיש למירה נוף חבלה בשפה התחתונה, באמה ימין ובגב.

דעתה של מירה, אחרי שהיה לה סיפק להרהר באירועים: בעלה הכין את כל הסצינה מראש, והכין את התיק השחור הגדול כפרובוקציה, כדי להביא להתכתשות, שבמהלכה הכתיב לרשם־קול קריאות כאילו היא מכה אותו.

על פי חוק חסינות חברי־הכנסת אסור למישטרה לחפש בכליו של חבר־כנסת, אסור לעצרו ואסור לערוך חיפוש בביתו. לפני כל פעולה כזאת, על היועץ המישפטי לממשלה לבקש מן הכנסת את הסרת חסינותו של הח"כ, דבר הכרוך בפרוצדורה ארוכה.

פרשת תצהיר־השקר

נוף ידוע כנושא כליו של שר־המישפטים, שמואל תמיר, ולאיש אין חשק לריב עם השר.

משום כך לא היתה למישטרה כל אפשרות לטפל בתלונה זו, מלבד רישומה.

מירה נוף לא הסתפקה בהגשת התלונות על תקיפה וחבלה. היא הגישה למישטרה גם תלונה מסוג אחר.

לפני כמה שבועות פירסם העולם הזה (2166) ידיעה קצרה על הוצאת פקודת־מעצר נגד ח"כ עקיבא נוף, על פי בקשת אשתו, בעוון אי־תשלום מזונות. נראה כי הח"כ מחונן בחוש בלשי, או שהוא נעזר בשרותי בילוש, כי הוא ידע מראש על הידיעה העומדת להופיע. שעה קלה לפני הופעת הגיליון פנה אל השופט המחוזי הלמוט לוונברג, וביקש צו לאיסור הפצתו של גיליון העולם הזה — דבר הכרוך בנזקים של מאות אלפי לירות, ושאין לו תקדים בתולדות המדינה.

השופט לא היסס, ומבלי לשמוע כלל את העולם הזה ומבלי להזמינו לדיון, נתן את הצו המבוקש בנוכחותו של נוף בלבד.

לבקשתו צירף נוף תצהיר שכלל, בין השאר, שתי טענות:

- שכלל לא הוצאה נגדו פקודת־מעצר,
- שהידיעה הכוזבת על כך נמסרה על־ידי מירה נוף לכתבת העולם הזה.

שתי הטענות האלה היו שקר גס.

צו איסור־ההפצה בוטל, למחרת היום, על־ידי השופטת המחוזית חנה אבגור. אבל תצהיר־השקר של הח"כ, שבא לרמות ולהונות את השופט, עדיין לא נבדק. עתה הגישה מירה נוף תלונה רישמית למישטרה על כך, וזו פתחה בחקירה.

נושא נוסף, שעדיין לא נחקר, הוא תעלומת היעלמו של מיסמך מתוך התיק. כאשר טען הח"כ כי לא הוצאה נגדו פקודת־מעצר (אף כי הפקודה כבר היתה בידי אשתו, לשם הפעלתה) נבדק התיק במישרד ההוצאה־לפועל, שבו החליטה רשמת ההוצאה־לפועל, שהיא שופטת־שלום, על הוצאת פקודת־המעצר. למרבה הפלא, נעלם מתוך התיק המיסמך שעליו היתה רשומה ההחלטה.

הרשמת הודיעה אז שהיא אומנם זוכרת שהיא החליטה החלטה, אך אינה יכולה לזכור מה היתה ההחלטה, למרות שהתנגשה — מעצרו של חבר־כנסת — בוודאי לא היה שיגרתי. יחד עם זאת ביקשה הרשמת לחקור איך נעלם המיסמך מן התיק השמור.

ככל הנראה, עדיין לא ערכה המישטרה חקירה בנושא זה.

תמונת השבוע תמונה זו, הנראית כמבויימת, צולמה בשיא אחד הקרבות במיטבחה של מירה נוף. בתצלום נראה חבר־הכנסת עקיבא נוף, מימין, בעוד אשתו נראית כמתגוננת מפניו. המיטבח של מירה חפך בשבועות האחרונים זירת־המאבק של כמה וכמה התכתשויות, כאשר ניידות המישטרה הוזעקו מדי פעם למקום.